

ALESSANDRO MENDINI

ELDIN TABAK

1002590

INHOUD

INTRODUCTION

- WHY
- MY INSPIRATION
- SOURCES

BACKGROUND OF THE ARCHITECT

- HIS LIFE
- HIS WORK
- TIMELINE

ANALYSIS OF TWO PROJECTS

- THE GRONINGER MUSEUM
- THE PROUST CHAIR

MY CONCLUSION

INTRO

Ik ben al eerder in aanraking gekomen met deze Architect/designer op mijn vorige opleiding. Ik moest zijn stijl gebruiken om een huis inrichting samen te stellen. Dit deed ik door veel kleur te gebruiken als in zijn werk te zien is. Zijn werk heeft me wel veel geïnspireerd om meer gebruik te maken van kleur in woningen, en niet bang te zijn dat het gelijk verkeerd is als er veel kleuren worden gebruikt. Zo kwam ik erachter want een perfect balans is tussen de kleuren. Wat mij echt heeft aangetrokken is de meubels die [Alessandro Mendini](#) heeft gemaakt, en dan om heel specifiek te zijn mijn favoriete meubelstukken waren “[Magis Proust chair](#)” en “[Wassily](#)”. Ze stralen zoveel vreugde uit door het gebruik van de verschillende kleuren, en het model is ook heel goed doordacht door de architect/designer.

Magis Proust Chair

Wassily Chair

Hier boven staan mijn favoriete meubelstukken van Mendini, verder zal ik ook gaan vertellen welke gebouwen ik mooi vindt en mij ook hebben geïnspireerd. Mijn doel is om zoveel mogelijk karakter van Mendini te gebruiken maar het ook wel te interpreteren in mijn stijl. De bronnen waaruit ik mijn beslissing heb gemaakt voor dit project bestaat uit Youtube, online, en kennis uit mijn eerder project wat ik heel erg interessant vond. Ik kon uit deze bronnen veel informatie halen die bruikbaar is voor mijn project en zowel verslag. Ik heb architectuur gebouwen gevonden die Alessandro Mendini heeft ontworpen en ben erachter gekomen dat er een tentoonstelling was laatst in een museum in Nederland in Groningen. Er is een boek over Mendini te koop en ik overweeg het boek dan aan te schaffen. Ook dat is dan een extra bron die ik kan verwerken. Ik heb geen problemen vernomen tijdens het onderzoeken van de Architect/designers, ik ben eigenlijk gelijk tot mijn beslissing gekomen dat ik Alessandro Mendini wilde gaan gebruiken voor mijn project nu.

BACKGROUND

Alessandro Mendini geboren in Milaan 16 Augustus 1931, en gestorven in Milaan op 18 Februari 2019. Als je Alessandro in een paar woorden zou moeten omschrijven dan was hij een Italiaanse ontwerper, Architect, en auteur. Vaak kwam hij ook in tijdschriften te staan waar hij mee samenwerkte zoals Casabella, Modo en Domus. Hij heeft vele designers, Architecten en auteurs geïnspireerd in hun werk van nu. Hij heeft grote rollen gespeeld in de ontwikkeling van het Italiaanse design. In Nederland is er ook een prachtig

Architectuur object terug te vinden genaamd het Groninger Museum , ook was Mendini de koploper van het interieur van het treinstel.

In zijn geboorte plaats Milaan heeft Alessandro op de Technische Hogeschool gestudeerd voor de opleiding architectuur. Hij studeerde af in 1959. Tot 1970 heeft hij voor vormgever Nizzoli Associati gewerkt met een paar opdrachten. En in 1970 tot 1976 begon het voor hem hij werd hoofdredacteur van het tijdschrift Casabella. Van 1976 tot 1981 werd hij hoofdredacteur van zijn ontworpen tijdschrift Modo. Vervolgens Van 1981 tot 1985 hoofdredacteur geworden van het laatste magazine Domus.

Het begon in 1976 met de oprichting van Alchimia. Alchimia is de naam van een hechte groep samenwerkende kunstenaars/vormgevers. Zij maakten gezamenlijk de meest uiteenlopende ontwerpen, variërend van schoenen en gebouwen, tot fietsen, kasten en schilderijen. De ideeën van Alchimia laten zich waarschijnlijk het best typeren door de woorden van Alessandro Mendini, samen met Andrea Branzi het belangrijkste lid van Alchimia: 'Alles wat gemaakt moest worden, is al gemaakt. Het heeft geen zin meer verder te zoeken naar nieuwe vindingen. Voortaan kunnen we gewoon doen wat we zelf leuk vinden en onze fantasie de vrije loop laten.' Tevreden met deze vaststelling hield Alchimia zich vervolgens in de jaren '76-'78 onder andere bezig met het ontwerpen van variaties op bekende 'meesterstukken'.

Mendini promootte tevens het "banale ontwerp". De nadruk werd gelegd op de banaliteit van bestaande voorwerpen door felle kleuren en overdreven versieringen aan te brengen, zoals op mijn favoriete stoel de Proust Chair.

In 1989 heeft Mendini in Milaan, samen met zijn broer Francesco, Atelier Mendini geopend. Ontwerpen uit dit Atelier zijn: het huis voor Alessi, een toren in Hiroshima, een theater in Arezzo en in Nederland misschien wel het meesr bekendste werk: het Groninger Museum (1988-1993). Dit zijn allemaal hele mooie werken die Mendini heeft gecreëerd.

Volgens mendini zijn er geen grenzen tussen de verschillende activiteiten waar hij van hield. theater , beeldende kunst, architectuur en wetenschap kon je volgens mendini door elkaar gebruiken. Het uitelkaar halen van deze disciplines vindt hij onzin. Mendini zei dat alles al eens is verzonnen en zowel toegepast. Wat er overblijft is het opnieuw toepassen, dat zich zou uiten in re-designing en grote waardering voor decoratie. Samenwerking van creatieve vakmensen is heel belangrijk volgens Mendini. Mendini is een vormgever die tradities terzijde schuift, opvattingen doorbreekt en grenzen verlegt.

De opdracht om het Nieuw Groninger Museum te ontwerpen en te bouwen, met door hem gekozen gastarchitecten, was voor Mendini dan ook een grote uitdaging. Mendini zijn woorden waren "ik wil dat het totale museumcomplex, door de samenwerking van architectuur, kunst en design als een schip op het water drijft en als een eiland van schoonheid tot bezoek uitnodigt". Ik vind dit heel erg mooi gezegd en dat het ontwerp echt tot zijn recht is gekomen.

De groninger Museum trein: In 1997 heeft het Groninger museum samen met de Nederlandse Spoorwegen het initiatief genomen voor een gezamenlijk project. De trein bestaat uit maar liefst 3 interieur cityrijtuigen waarvoor Mendini onder andere de kleur van het interieur heeft doen veranderen. De trein heeft tot 2005 gereden in Nederland. En dit is een niet alledaags, grensverleggend project geweest voor de de Spoorwegen en het museum. Waar hij voor staat, Hij wil lichtheid in plaats van zwaarte, leegheid in plaats van massiviteit. Zoals hij zegt "Elk object heeft zijn eigen leven. Het is als een mens. Het wordt geboren, het leeft, en het sterft; het is meer dan een instrument of een gebruiksvoorwerp".

Alessandro Mendini

TWO PROJECTS

Het Groninger Museum

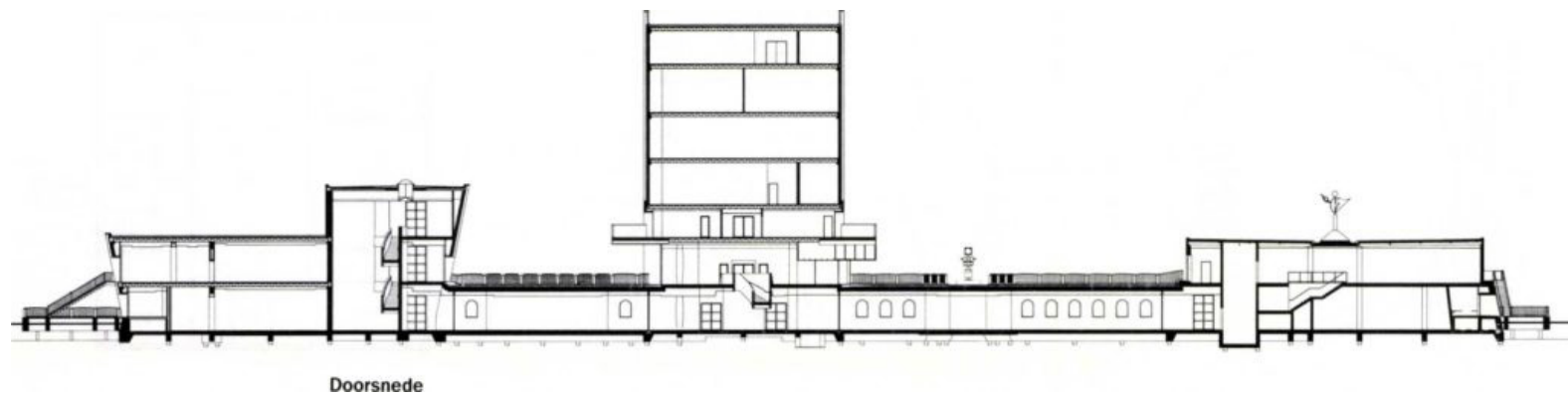
Het Groninger Museum bestaat vijftientwintig jaar. Als eerbetoon aan de hoofdarchitect van dit kleurrijke gebouw, de Italiaanse ontwerper Alessandro Mendini, heeft het museum een indrukwekkende tentoonstelling gegeven genaamd: "Mondo Mendini – De wereld van Alessandro Mendini". Kort voor zijn overlijden heeft mendini de tentoonstelling nog zelf samengesteld, hij is op 18 februari 2019 overleden helaas. Op de expositie is te zien werk van andere architecten en designers, dat is waarmee hij zich verwant mee voelde. Met zowel beeldende kunst als architectuur en design die wordt tentoongesteld is de variatie van de ruim tweehonderd objecten enorm. In Mondo Mendini bewonder je allereerst Mendini's beroemdste werken. Zo is er een reuzenversie te zien van de Poltrona di Proust, een drie meter hoge, met kleurrijke stippeltjes bedekte kitscherige fauteuil (collectie Fondation Cartier), een van mijn favoriete van al zijn werken. Het ontwerp van het Groninger Museum ziet eruit als een langwerpige eiland, dat bestaat uit drie grote volumes in het water, verbonden door gangen en pleintjes. Het Groninger Museum zocht naar een architect voor een nieuw gebouw, na een grote schenking in 1994. Een tentoonstelling van Mendini's werk werd in 1988 gepresenteerd. Daarin kwam zijn veelzijdigheid goed naar voren en het publiek werd overtuigd van Mendini's kunnen. Mendini werd hoofdarchitect van het nieuwe museumgebouw.

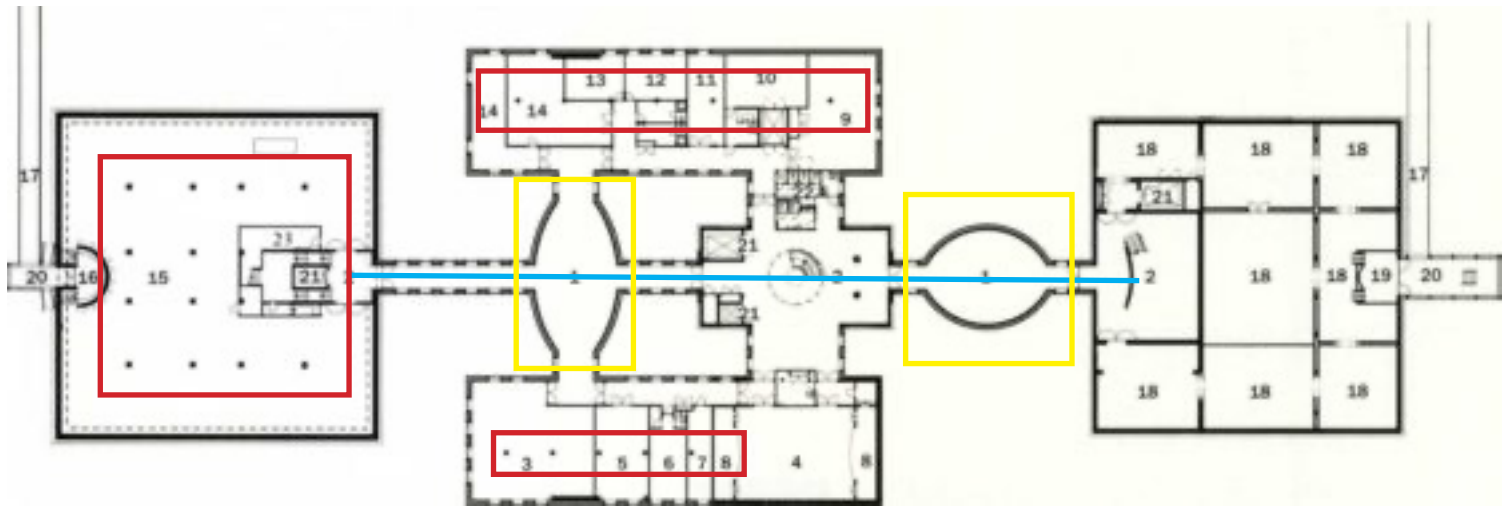
Het middendeel van het Groninger Museum is ontworpen door Alessandro mendini. Dit is het centrale punt van het museum, of ook wel het hart genoemd van het museum. Hier bevindt zich de entree, de museum winkel en het café. Beneden kan je vinden de algemene museale ruimtes, zoals auditoriums , een kinderatelier, en het info centrum.

In dit middendeel staat de Toren centraal die straalt met een goudkleur. Boven op de toren bevindt zich een wapperende vlag, dit is meestal een ontwerp van Mendini.

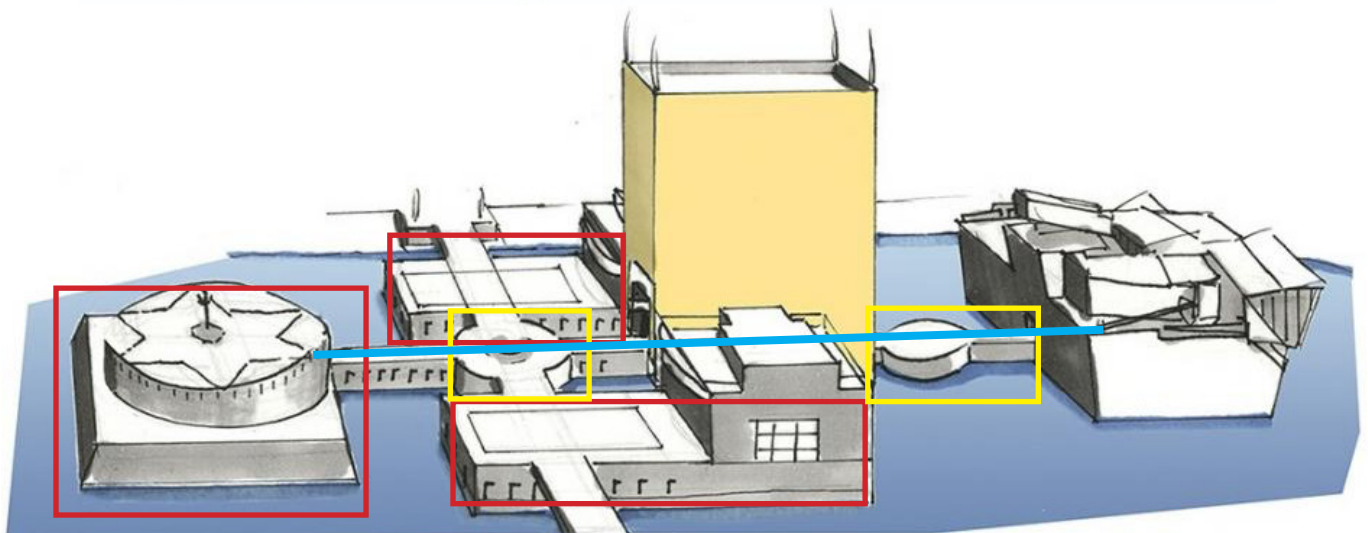
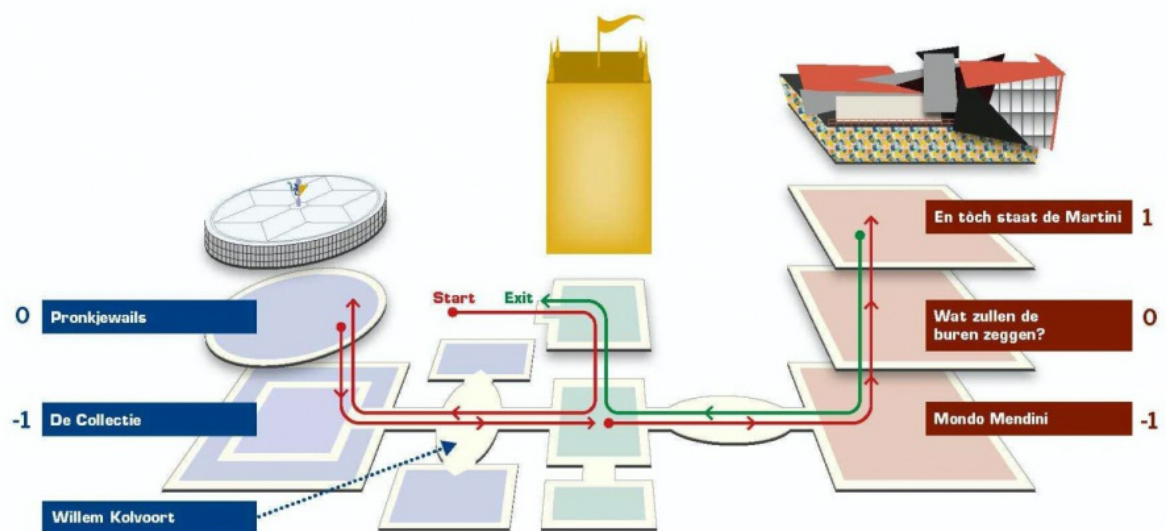
De Goudkleurige toren design van Mendini is helaas niet toegankelijk voor het publiek, en in de toren bevinden zich geen ramen. Dit is omdat Mendini dit oorspronkelijk heeft bedacht als depot. Dit is bewust in het midden geplaatst, zodat het prominent zichtbaar zou zijn voor iedereen. In de meeste gevallen bevindt zich een depot aan de achterzijde van een museum of in de kelder, zoveel mogelijk uit het zicht dus. Maar wat Mendini dacht is dat de depot centraal moet staan. Hij maakt er een symbool van waar je niet omheen kunt draaien, de kleur van het bekledingsmateriaal van laminaat, een geperste kunststof, is speciaal voor het museum ontworpen door designer ABET, en het verwijst naar schatten in het binnenste van de gouden toren. De toren is al van veraf zichtbaar. Hierdoor is het museum als het ware een moderne kathedraal vol met kunst en daar hoort een hoge toren bij.

De buitenkant van de paviljoens van Mendini zijn bekleed met het zogenaamde Proust-motief. Mendini paste dit voor het eerst toe in zijn "Stoel voor Proust" uit 1979. Naast decoratiemotieven waren kleuren een belangrijk middel voor Mendini om verschillende sferen te creëren. In de niet-tentoonstellingsdelen, zoals de entreehal boven en beneden en de gangen, gebruikt hij zachte zalmachtige kleuren, om zo een vriendelijke uitstraling te bewerkstelligen. In het auditorium worden roodachtige tinten gebruikt. In de tentoonstellingszalen van het museum worden verschillende kleuren gebruikt. Dit zijn soms kleuren uit een pallet van Mendini en kunnen een andere keer kleuren zijn uit een pallet dat de Nederlandse kunstenaar Peter Struycken heeft ontworpen. Maar ook worden voor bepaalde wisselende tentoonstellingen kleuren toegepast uit andere palletten.

In zijn ontwerpen is heel veel te zien dat hij gebruik maakt van meerdere kamertjes en gangen, dit doet hij om elke kamer een ander sfeer te geven en dit heeft goed uitgepakt in zijn designs. Op de plattegrond is te zien dat het allemaal wel strak en recht is, de verhoudingen kloppen. Hij heeft als looprichting 1 centrale lange loop ruimte gebruikt zoals is aangegeven met de blauwe lijn. Met de rode kleur is aangegeven dat Mendini in zijn ontwerpen veel gebruik maakt van zuilen. die zie je heel vaak terug komen in dit design. Hij heeft ook ervoor gekozen om 2 ruimtes niet rechthoekig te maken, en deze ruimtes staan centraal in de lange gang die in het midden is, ik heb de ruimtes met een gele kleur gemarkeerd. De ruimtes zijn goed in harmonie samengesteld en er is goed over dit ontwerp nagedacht ivm het geven van vele exposities en andere dingen. Elke ruimte heeft zijn eigen karakter wat Mendini zijn ontwerpen zo speciaal maakt.

TWO PROJECTS

De Proust fauteuil

De Proust-fauteuil uit 1978 van Alessandro Mendini, een van de meest iconische stoelen van de vorige eeuw en een voorloper van het postmoderne design, werd voor het eerst in productie genomen door meubelmerk Magis. Mendini ontwierp de Proust-stoel oorspronkelijk als een eenmalig stuk waarvan hij dacht dat het zou kunnen zijn gebruikt door de Franse auteur Marcel Proust, die stierf in 1922 en wordt beschouwd als de vader van de moderne roman.

Het ontwerp combineert een barokke vorm met een patroon van kleine handgeschilderde pointillistische gekleurde stippen op het houten frame en de bekleding. En ja elke stip is met de hand gezet dus reken maar uit hoeveel stippen er op een stoel wel niet zitten. Met deze mengelmoes van historische stijlen maakte Mendini de weg vrij voor het postmodernisme in de design wereld. Hij wordt door schrijver en curator Glenn Adamson beschreven als de “saturnische conceptualist van het Italiaanse postmodernisme” in Dezeen’s gids voor de controversiële beweging.

De stoel, het bekendste werk van Mendini, was de eerste in een serie die bekend staat als Redesigns, oftewel herontwerpen. De serie bracht de academische theorieën van de ontwerper samen over het belang van de historische context voor ontwerp en de betekenis van het uiterlijk van het oppervlak in een snel veranderende wereld. Mendini beschreef de stoel als “een intellectuele oefening” in een interview met Dezeen, waarin hij ook zei dat er geen ideologie meer is in design en dat de industrie haar kritische voorsprong heeft verloren.

De fauteuil Proust is door de ontwerper vele malen opnieuw geïnterpreteerd en verscheen in keramiek, brons en recentelijk marmer in musea en designevenementen over de hele wereld. Eerdere versies waren releases in beperkte oplage, maar Magis bracht de stoel in 2011 voor het eerst in massaproductie. “Dit juweeltje van technologie en productie brengt nieuwe energie in zijn kleuren en sferen, waardoor het een echt tijdloos object is”, aldus Mendini. Dit was een grote stap voor het bedrijf om de gewilde stoel in massaproductie te gaan produceren.

De Magis Proust wordt gemaakt met behulp van rotatiegieten, een proces waarbij een verwarmde holle mal langzaam wordt rondgedraaid. Centrifugale krachten verspreiden het verzachte plastic materiaal naar de wanden van de mal, waardoor het de vorm aanneemt terwijl het afkoelt. De stoelen zijn verkrijgbaar in blauw, rood, wit, oranje en het originele gestippelde patroon. Het werd ook gemaakt in een kleur genaamd “violato” voor het D’Annunzio e i Giardini di Pan-evenement van dit jaar, ter ere van de poëzie van de overleden Italiaanse schrijver Gabriele D’Annunzio, die de term bedacht voor de tint halverwege tussen roze en paars. Het is speciaal gemaakt en er is er maar 1 uitgebracht in de prachtige paarse lilac kleur, zoals hier rechts zichtbaar is.

A. Melnikov

The Proust Chair

MY CONCLUSION

IK heb veel waardevolle informatie opgedaan die ik wil gaan toepassen in mijn ontwerpen voor Mijn penthouse woning. Ik ga absoluut veel kleuren gebruiken in de eindfase, ik wil proberen elke ruimte of kamer een andere sfeer uit te laten stralen. Voor mijn ontwerpen ga ik focussen om een centrale gang te maken en daar uit te gaan werken met de verschillende ruimtes.

Mellini staat voor het combineren van verschillende architecturen, dus dit is mijn zoekpunt zoals ik het zou noemen, ik ga opzoek naar verschillende varianten van ruimtes verdelen en het toepassen van zones.

Mellini is ook een meubel designer dus een centraal punt voor zijn meest iconische Proust chair is waarschijnlijk niet weg te slaan uit mijn design die ik ga ontwerpen. Misschien zijn vormen uit zijn designs en meubels een richting die ik kan meenemen in het ontwerp proces om mee te kunnen spelen. Als voorbeeld bedoel ik dan, als je kijkt naar de armleuning van de Proust chair zie je mooie rondingen erin terugkomen dat zou een optie kunnen zijn voor een ruimte.